

**การพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR)
ที่มีผลต่อทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1**
**The Development of English Listening and Speaking Skills through Total Physical
Response for First Grade Students**

วารุณี ศิริ *

อภิราตี จันทร์แสง **

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย 1) เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 2) เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ 3) เพื่อเปรียบเทียบคะแนนทักษะการฟังและการพูด ภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน 4) เพื่อศึกษาเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ กลุ่มเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านโคกกุง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 6 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 16 แผน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 20 ข้อ แบบวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ จำนวน 10 ข้อ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า แบ่งระดับความรู้สึกเป็น 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละ และการทดสอบสมมติฐาน ใช้สถิติทดสอบวิลคอกซัน ผลการวิจัยพบว่า แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 76.73/75.83 ค่าดัชนีประสิทธิผล ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คิดเป็นร้อยละ 47.27 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผู้เรียนมีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษเฉลี่ย 4.20

ABSTRACT

This research was aimed 1) to develop English listening and speaking lesson plans through Total Physical Response method for first grade students with a required efficiency criterion of 75/75, 2) to study the effectiveness Index of the lesson plans, 3) to compare the English listening and speaking scores before and after using the TPR lesson plans, and 4) to investigate the students' attitudes toward learning English through the developed TPR lesson plans. The target group was 6 first grade students in second semester of the academic year 2016 at Ban Khokkung School, the Office of Surin Primary Educational Service Area 2. The sample was selected by purposive sampling. The instruments used in this study were 16 lesson plans, a 20-items achievement test, and a 10-items rating scale attitude measurement. The statistics for data analysis was mean, standard deviation, percentage, and the Wilcoxon Matched Pairs Signed-Ranks Test.

* นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

** อาจารย์ประจำภาควิชาประวัติศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

Results of the study revealed that the efficiency of the English instructional plans was 76.73/75.83. The effectiveness Index of these lesson plans was 47.27 percent. The scores of listening and speaking after using the TPR were higher at a significance of .05 level. The students' attitude toward learning English through TPR was positive at a high level with the mean score of 4.20.

คำสำคัญ : ทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ, เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ, วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง

Keywords : English listening and speaking skills, Attitude for learning English, Total Physical Response method

บทนำ

การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เพราะเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษาการค้นคว้าหาความรู้ การประกอบอาชีพการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรม และวิถีทัศน์ของชุมชนโลก ทำให้สามารถเข้าใจถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคม อันจะก่อให้เกิดมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น สามารถเรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และสามารถใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมถึงสามารถเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น ซึ่งภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐานที่กระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ ภาษาอังกฤษ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 220) โดยเฉพาะ ในศตวรรษที่ 21 เป็นยุคสังคมแห่งการเรียนรู้ มีการใช้เครื่องมืออย่างหลากหลายในการแสวงหาความรู้ภาษาอังกฤษถือว่าเป็นทักษะที่สำคัญแห่งศตวรรษที่ 21 และเป็นเครื่องมือที่สำคัญในยุคสังคมแห่งการเรียนรู้ เพราะภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากล ที่มีการใช้อย่างแพร่หลายมากที่สุดภาษาหนึ่ง โดยที่องค์ความรู้ที่สำคัญของโลกส่วนใหญ่ ถูกบันทึกและเผยแพร่เป็นภาษาอังกฤษ จึงมีความจำเป็นที่จะต้องจัดให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อให้นักเรียนได้มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ รวมถึงสามารถพัฒนาตนเองให้ทันโลกทันเหตุการณ์ กระทรวงศึกษาธิการจึงได้มีนโยบายเร่งปฏิรูปการเรียนรู้ใหม่ทั้งระบบเพื่อให้สัมพันธ์เชื่อมโยงกัน เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาและพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน โดยเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะ และทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อแสวงหาความรู้ อีกทั้งยังเป็นการเตรียมความพร้อม เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคม อาเซียนอีกด้วย (สถาบันภาษาอังกฤษ กระทรวงศึกษาธิการ, 2558 : 1-18)

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ครบทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกฝนให้เกิดทักษะ และสามารถนำทักษะทางภาษาไปใช้ได้จริง แต่การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาเป็นระดับพื้นฐาน ชั้นเตรียมความพร้อม ซึ่งเป็นระยะที่สำคัญที่สุด เพราะนักเรียนจะมีความสนใจ ใฝ่รู้ ในการสร้างพื้นฐานการเรียนรู้ตามแนวธรรมชาติ ซึ่งเป็นการเรียนการสอนที่ควรเน้นความ สามารถด้านการฟัง และการพูด เป็นเบื้องต้น เพราะเด็กที่มีอายุระหว่าง 4-10 ปี สมองจะมีความยืดหยุ่นได้มากที่สุดและมีความสามารถพิเศษเกี่ยวกับการพูด (บัญชา อึ้งสกุล, 2545 : 53) อีกทั้งชอบการมีส่วนร่วมหรือทำกิจกรรมแปลกใหม่ สนุกสนานและไม่ชอบอยู่นิ่ง ชอบการเคลื่อนไหวร่างกาย ซึ่งจะส่งผลต่อแรงจูงใจและเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษต่อไป (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2541 : 12)

จากการสังเกตการจัดการเรียนการสอน กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านโคกสูง ตำบลกระโพ อำเภอท่าตูม สังกัดสำนัก งานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 2 พบว่านักเรียนฟังบทสนทนาภาษาอังกฤษสั้น ๆ ไม่เข้าใจ ไม่ว่าจะเป็นการฟังจากครูผู้สอน หรือฟังจากสื่อการเรียนรู้ทางอินเทอร์เน็ต นอกจากนี้ นักเรียนไม่สามารถสื่อสาร พูดโต้ตอบเป็นภาษาอังกฤษได้ โดยสังเกตจากการพูดในระหว่างจัดกิจกรรมในห้องเรียน

การพูดนำเสนอหน้าชั้นเรียน การนำเสนอกิจกรรมหน้าเสาธง หรือการนำไปใช้ในสถานการณ์จริง เช่น การสนทนากับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ซึ่งมีสาเหตุมาจากนักเรียนไม่กล้าแสดงออก ไม่มีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ และไม่ได้นำภาษาอังกฤษไปใช้จริงในชีวิตประจำวันให้เกิดความคุ้นชิน ทำให้มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ จากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2558 พบว่านักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 61.33 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง ตามเกณฑ์การประเมินผลการเรียนของโรงเรียน (โรงเรียนบ้านโคกสูง, 2558 : 1)

แนวคิดเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษ มีหลายวิธีที่แตกต่างกันตามความเชื่อของแต่ละคน ซึ่งส่งผลให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้และการวัดและประเมินผลของแต่ละวิธีก็แตกต่างกันออกไปด้วย เป็นหน้าที่ของครูผู้สอนจะประยุกต์ใช้แนวคิดต่าง ๆ ไปใช้ให้เหมาะสมกับความต้องการ ความสนใจและวัยของนักเรียน เพื่อให้นักเรียนมีคุณลักษณะบรรลุตามเป้าหมายของการจัดการศึกษา (นพเก้า ฌ พัทลุง, 2548 : 13)

กิจกรรมที่ใช้ได้ผลดีสำหรับเด็ก คือ เกมและเพลงที่ใช้ท่าทางประกอบ กิจกรรมประเภทตอบสนองด้วยท่าทางและกิจกรรมการพูดง่าย ๆ ที่ให้เด็กได้พูดซ้ำ ๆ ได้โดยมีลักษณะของการสื่อสารอย่างชัดเจน ทำให้การเรียนภาษาเป็นไปอย่างมีความหมาย มุ่งเน้นการใช้ภาษาเพื่อเป็นเครื่องมือในการสื่อสาร ไม่ใช่เน้นด้านไวยากรณ์ ครูสามารถให้งานแล้วให้เด็กค้นพบกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ง่าย ๆ ด้วยตนเอง โดยปกติแล้วถ้ากิจกรรมใดสนุกเด็กก็จะจำได้ และภาษาที่ใช้ในกิจกรรมนั้น ๆ ก็จะติดอยู่ในความทรงจำด้วย เด็กจะมีความรู้สึกภูมิใจในความสำเร็จ ซึ่งจะเกิดเป็นแรงจูงใจและเป็นเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษต่อไป (Phillips, S. 2545 : 16-19)

วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response Method ; TPR) ที่บุกเบิกโดย เจมส์ แอชเชอร์ (James Asher) ศาสตราจารย์ด้านจิตวิทยา แห่งมหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย เป็นวิธีการสอนที่เน้นบทบาทความเข้าใจ การรับรู้ภาษาเป็นภาษาที่สองของนักเรียนโดยมีหลักการสำคัญ คือ เน้นบทบาทของความเข้าใจในการฟัง ด้วยการให้ปัจจัยที่มีความหมายและใช้คำสั่งสั้น ๆ ง่าย ๆ ครูจะพูดพร้อมแสดงท่าทาง หรือปฏิบัติตามประโยคคำสั่งนั้น แล้วให้นักเรียนปฏิบัติตามจนนักเรียนมีความพร้อมที่จะปฏิบัติด้วยตนเอง โดยที่ครูไม่ต้องเป็นแบบให้การแสดงท่าทางในการฝึกด้วยประโยคคำสั่งเป็นสิ่งที่สำคัญมาก เพราะจะทำให้นักเรียนเข้าใจและสื่อความหมายได้ตรงที่สุด Asher ได้นำวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางนี้ มาทดลองใช้ในปี ค.ศ. 1969 และได้ผลสรุปว่าการเรียนภาษาจะได้ผลช้าลง ถ้าผู้เรียนรีบร้อนที่จะพูดจนเกินไป ก่อนที่จะสามารถฟังภาษาให้เข้าใจและได้เรียนรู้คำศัพท์มากพอสมควรแล้ว วิธีการสอนนี้ เป็นวิธีหนึ่งที่เหมาะสมต่อการนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนที่เริ่มเรียนภาษาต่างประเทศ (Asher, J. 1979 : 34)

จากการศึกษาเอกสารทฤษฎี วรรณกรรม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ประกอบกับประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษตามบริบทของโรงเรียนที่ผ่านมา ผู้วิจัยเห็นว่าวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) จะสามารถพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษและทำให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษได้ ผู้วิจัยจึงได้สนใจศึกษาการพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผล ของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR)
3. เพื่อเปรียบเทียบคะแนนทักษะการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียน และหลังเรียน โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR)

4. เพื่อศึกษาเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียน โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR)

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านโคกสูง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 6 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เพราะจากผลการประเมินพบว่า นักเรียนมีปัญหาด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ

2. วิธีดำเนินการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย มี 3 ขั้นตอน ดังนี้

2.1 ขั้นตอนเตรียมการ โดยทำการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 3 ชนิด ดังนี้

2.1.1 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ดำเนินการสร้างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามขั้นตอนการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ทั้ง 4 ขั้นตอน (สุมิตรา อังวัฒนกุล, 2539 : 84-91) จำนวน 16 แผน จากนั้นนำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นให้กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบความถูกต้องของรูปแบบการเขียน และความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่าง ๆ ของแผน จากนั้นนำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่านเพื่อพิจารณาความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา และวิธีในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นำคะแนนจากการประเมินความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาและวิธีในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ไปแปลความหมายค่าเฉลี่ย ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบประเมินแบบมาตราส่วนประมาณค่า มี 5 ระดับ ที่ได้จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญไปวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย เพื่อเปรียบเทียบเกณฑ์ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ย ขั้นตอนสุดท้ายนำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีระดับความเหมาะสมมากที่สุด ตั้งแต่คะแนนเฉลี่ย 4.60-4.77 ไปใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านโคกสูง ซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมาย

2.1.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ดำเนินการสร้างแบบทดสอบดังตาราง 1

ตาราง 1 แสดงการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

หน่วยการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวนข้อสอบ	
		ข้อที่ออก	ข้อที่ต้องการ
Body and health - My body - Body action - Sickness - Happy mind	1. อ่านออกเสียง สะกดคำศัพท์ที่อวัยวะในร่างกายได้ 2. ปฏิบัติตามคำสั่งได้	10	5

ตาราง 1 (ต่อ)

หน่วยการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวนข้อสอบ	
		ข้อที่ออก	ข้อที่ต้องการ
Food and drinks - Taste and feeling - How to make food - How to make drinks	1. อ่านออกเสียง สกศคคำศัพท์อาหารและเครื่องดื่มได้ 2. แสดงท่าทางตามคำสั่งได้	10	5
ature - Fun with animal name - Animal size - Animal move - Weather	1. อ่านออกเสียง สกศคคำศัพท์ ชื่อสัตว์ต่างๆได้ 2. แสดงท่าทางตามคำสั่งได้	10	5
Number and color - Fun number - Let's count - How many - Daily life	1. อ่านออกเสียง สกศคคำศัพท์เกี่ยวกับตัวเลขได้ 2. ปฏิบัติตามคำสั่งได้	10	5
รวม		40	20

ดำเนินการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบอิงเกณฑ์วิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 40 ข้อ ซึ่งจะใช้จริง จำนวน 20 ข้อ เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสม และประเมินค่าความสอดคล้องกับ จุดประสงค์ โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เมื่อพิจารณาแล้วนำคะแนนมาหาค่าเฉลี่ย ถ้าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสมตั้งแต่ 0.8-1.0 ก็สรุปได้ว่าข้อสอบนั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์ของการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสามารถนำไปใช้ได้จากนั้นนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไปทดลอง (try out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านหนองบึง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถม ศึกษาสุรินทร์ เขต 2 นักเรียนจำนวน 6 คน เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบ โดยการนำแบบทดสอบมาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก คัดเลือกข้อที่มีค่าตั้งแต่ 0.42-0.60 โดยใช้วิธีดัชนี บี (B-Index หรือ Brennan Index) ของเบรนนัน (Brennan) จากนั้นนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไปหาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ โดยใช้สูตรของโลเวท (Lovett) ได้เท่ากับ 0.92 ขั้นตอนที่สามนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไปจัดพิมพ์เพื่อนำมาใช้กับกลุ่ม เป้าหมาย

2.1.3 แบบวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ของลิเคิร์ท (Likert) แบ่งระดับความรู้สึกเป็น 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 10 ข้อ

ดำเนินการสร้างแบบวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ของลิเคิร์ท (Likert) แบ่งระดับความรู้สึกเป็น 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 15 ข้อ จะใช้จริง จำนวน 10 ข้อ ประกอบด้วยข้อคำถามเชิงนิมิต (Positive) และข้อคำถาม เชิงนิเสธ (Negative)

จากนั้น นำแบบวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นสำหรับผู้เชี่ยวชาญ เพื่อประเมินดัชนีความสอดคล้องของแบบวัดเจตคติ โดยเลือกใช้เฉพาะข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง 1.0 ขึ้นตอนสุดท้าย นำแบบวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ปรับปรุงแก้ไข แล้วทดลองใช้กับกลุ่มเป้าหมายเพื่อหาค่าอำนาจจำแนก โดยใช้สูตร Item Total Correlation และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)

2.2 ขั้นตอนดำเนินการทดลอง มี 3 ขั้นตอน ดังนี้

2.1 ซึ่งแจ้งวัตถุประสงค์ให้นักเรียนเข้าใจ ก่อนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียน

2.2 ผู้วิจัยเป็นครูผู้สอน เริ่มจัดกิจกรรมตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น โดยจัดกิจกรรมในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 16 แผน รวมทั้งสิ้น 16 ชั่วโมง

2.3 ให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน จำนวน 20 ข้อ ซึ่งเป็นชุดเดียวกับแบบทดสอบก่อนเรียน ครูบันทึกผลปรีดีโอในขณะที่นักเรียนทุกคนกำลังทดสอบปฏิบัติ จากนั้นให้นักเรียนตอบแบบวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ใช้เวลา 1 ชั่วโมง

2.3 ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล มี 2 ขั้นตอน ดังนี้

2.3.1 ตรวจสอบให้คะแนนหลังเรียนเป็นรายบุคคลจากคลิปวิดีโอที่บันทึกไว้ โดยมีครูผู้สอนภาษาอังกฤษจากต่างโรงเรียนมาร่วมให้คะแนนด้วย และนำคะแนนที่ได้ไปหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2.3.2 นำคะแนนสอบที่ได้ และผลการตอบแบบวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ไปวิเคราะห์ด้วยค่าทางสถิติ

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 วิเคราะห์การหาประสิทธิภาพ ของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ด้วยการหาค่า E^1/E^2

3.2 วิเคราะห์ดัชนีประสิทธิผล ของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้สูตรคำนวณหาค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.)

3.3 วิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้สถิติทดสอบวิลคอกซัน (The Wilcoxon Matched Pairs Signed-Ranks Test)

3.4 วิเคราะห์คะแนน จากการตอบแบบวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า โดยคำนวณหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำมาเทียบกับเกณฑ์การแปลความหมาย ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51-5.00 หมายถึง มากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51-4.50 หมายถึง มาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51-3.50 หมายถึง ปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51-2.50 หมายถึง น้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.50 หมายถึง น้อยที่สุด

สรุปผล

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนา การจัดการเรียนรู้ โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางที่มีผลต่อทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ครั้งนี้ มีผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. คะแนนทดสอบการปฏิบัติทักษะการฟังและทักษะการพูด มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 147.33 คิดเป็นร้อยละ 76.73 และคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 15.16 คิดเป็นร้อยละ 75.83

ดังนั้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จึงมีประสิทธิภาพเท่ากับ 76.73/75.83 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่กำหนดไว้ ดังตาราง 2

ตาราง 2 แสดงประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ค่าประสิทธิภาพ	คะแนนเต็ม	$\sum x$	\bar{X}	ร้อยละ
E ₁	1,152	884	147.33	76.73
E ₂	120	91	15.16	75.83

ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ E₁/E₂ เท่ากับ 76.73/75.83

2. ค่าดัชนีประสิทธิผล ของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.) เท่ากับ 0.47 นั่นคือนักเรียนมีความก้าวหน้าด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คิดเป็นร้อยละ 47.27 ดังตาราง 3

ตาราง 3 แสดงค่าดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

N	คะแนนเต็ม	ผลรวมคะแนนทดสอบ		ดัชนีประสิทธิผล E.I.
		ก่อนเรียน	หลังเรียน	
6	20	65	91	47.27

3. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางให้ T เป็นผลรวมของอันดับที่มีค่าน้อยกว่าโดยไม่คิดเครื่องหมาย ดังนั้น ค่า T คำนวณ เท่ากับ 0 เปิดค่า T ในตาราง ณ $\alpha = .05$ (Two-tail) n= 6 พบว่าค่า T ในตาราง เท่ากับ 0 ค่า T คำนวณ เท่ากับ ค่า T ในตาราง จึงปฏิเสธ H_0 ยอมรับ H_1

นั่นคือ คะแนนก่อนเรียนและคะแนนหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังตาราง 4

ตาราง 4 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

นักเรียน คนที่	คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน		ผลต่างของ คะแนน (d)	อันดับที่ของ ความแตกต่าง	อันดับที่ตามเครื่องหมาย	
	ก่อนเรียน(X)	หลังเรียน(Y)			บวก	ลบ
1	11	16	+5	3.5	3.5	0
2	11	14	+3	2	2	0
3	12	14	+2	1	1	0
4	7	12	+5	3.5	3.5	0
5	12	17	+5	3.5	3.5	0
6	12	17	+5	3.5	3.5	0
รวม					17.00	0

4. เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนโดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนอง ด้วยท่าทาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 อยู่ในระดับ มาก ซึ่งนำมาเทียบกับเกณฑ์การแปลความหมาย ดังนี้

- ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51-5.00 หมายถึง มากที่สุด
- ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51-4.50 หมายถึง มาก
- ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51-3.50 หมายถึง ปานกลาง
- ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51-2.50 หมายถึง น้อย
- ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.50 หมายถึง น้อยที่สุด

ตาราง 5 ผลการวิเคราะห์เจตคติ ต่อการเรียนภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียน โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง

ข้อที่	รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1	ฉันชอบวิชาภาษาอังกฤษ	4.67	0.52	มากที่สุด
2	ฉันอยากเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	4.67	0.52	มากที่สุด
3	ภาษาอังกฤษเรียนแล้วสนุก	4.83	0.41	มากที่สุด
4	ภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ยาก	3.17	0.41	ปานกลาง
5	ภาษาอังกฤษเรียนแล้วน่าเบื่อ	4.83	0.41	มากที่สุด
6	เรียนภาษาอังกฤษแล้วฉันกล้าแสดงออก	4.00	0.00	มาก
7	ฉันไม่ชอบทำการบ้านภาษาอังกฤษ	3.17	0.41	ปานกลาง
8	ฉันเรียนภาษาอังกฤษไม่เข้าใจ	4.17	0.75	มาก
9	ภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ไม่จำเป็น	4.50	0.55	มากที่สุด
10	ฉันอยากเรียนภาษาอังกฤษทุกวัน	4.00	0.00	มาก
	รวม	4.20	0.23	มาก

อภิปรายผล

ผู้วิจัยได้ศึกษาการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีประเด็นการค้นพบที่นำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการทดสอบระหว่างเรียน ค่าเฉลี่ยทดสอบการปฏิบัติทักษะการฟังเท่ากับ 74.83 คิดเป็นร้อยละ 77.95 ค่าเฉลี่ยทดสอบการปฏิบัติทักษะการพูดเท่ากับ 72.50 คิดเป็นร้อยละ 75.52 คะแนนรวมทั้งหมดเท่ากับ 884 จากคะแนนเต็ม 1,152 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 76.73 นั่นคือประสิทธิภาพด้านกระบวนการ (E_1) มีค่าเท่ากับ 76.73 คะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 15.16 คิดเป็นร้อยละ 75.83 นั่นแสดงให้เห็นว่า ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) เท่ากับ 75.83 ดังนั้นประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 76.73/75.83 ซึ่งมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 75/75 นั่นหมายความว่า นักเรียนทั้งหมดได้คะแนนเฉลี่ยจากการประเมินการปฏิบัติ การฟังและการพูด จากแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งหมด 16 แผน คิดเป็นร้อยละ 76.73 และคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน คิดเป็นร้อยละ 75.83 แสดงว่าการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น มีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ และเป็นไปตามความมุ่งหมายของการวิจัยซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาค้นคว้าของ อุดมลักษณ์ เนตรโกศล (2556 : 72-79) ที่ได้ศึกษาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพเท่ากับ 79.63/78.42 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริภรณ์ ศรีนาถ (2550 : 47-73) ซึ่งได้ทำวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) กับวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง มีคะแนนเฉลี่ยโดยรวม สูงกว่าวิธีสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร และคะแนนเฉลี่ยด้านทักษะการฟังและการพูดนักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางมีคะแนนเฉลี่ยโดยรวมสูงกว่าวิธีสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร นอกจากนี้ นักเรียนทั้ง 2 กลุ่มยังมีเจตคติที่แตกต่างกัน โดยนักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าวิธีสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สิริวิภา จอกลบ (2553 : 40-44) ได้ทำวิจัยเรื่องทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางพบว่า ความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ของนักเรียนจำนวน 43 คน มีคะแนนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 83.72 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด คือ นักเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 มีคะแนนร้อยละ 70 ขึ้นไป แสดงให้เห็นว่าแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง สามารถพัฒนาทักษะการฟังและทักษะการพูดภาษาอังกฤษได้จริง

2. ดัชนีประสิทธิผลของการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.) ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เท่ากับ 0.4727 โดยที่นักเรียนมีความก้าวหน้าด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คิดเป็นร้อยละ 47.27 อาจเป็นผลมาจากการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางนักเรียนได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง การปฏิบัติซ้ำ ๆ ทำให้เกิดทักษะและความชำนาญมากขึ้น จึงทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน เพิ่มขึ้นจากก่อนเรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ศิริดา พันชัยภู (2556 : 50) ที่ได้ศึกษาการสอนโดยวิธีการเล่าเรื่องแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า ดัชนีประสิทธิผลของการพัฒนาความสามารถทางการฟังและพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยวิธีการเล่าเรื่องแบบตอบสนองด้วยท่าทาง มีค่าเท่ากับ 0.5802 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียน คิดเป็นร้อยละ 58.02 และยังสอดคล้องกับผลการศึกษาค้นคว้าของ อุดมลักษณ์ เนตรโกศล (2556 : 80) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษ

โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางนักเรียนชั้นมัธยม ศึกษาปีที่ 1 พบว่าแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.6331 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนร้อยละ 63.31 แสดงว่าการที่ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการเคลื่อนไหวปฏิบัติท่าทางต่าง ๆ สามารถช่วยให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น

3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 10.83 คิดเป็นร้อยละ 54.17 และคะแนนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 15.16 คิดเป็นร้อยละ 75.83 อาจเป็นเพราะวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้โดยธรรมชาติของภาษา คือเรียนรู้อย่างภาษาแม่ของตนเองเป็นวิธีการสอนภาษา ที่จะพัฒนาสติปัญญาของเด็ก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กเล็ก ๆ ช่วยให้นักเรียนมีทักษะการฟังและการพูดออกเสียงคำศัพท์ วลี และประโยคสั้น ๆ พร้อมแสดงท่าทางประกอบจากสิ่งที่ฟัง เพื่อการสื่อสารรูปแบบใหม่สำหรับผู้เรียน โดยผู้ศึกษาค้นคว้ามีการวางแผนและเตรียม การสอนมาเป็นอย่างดีมีการออกแบบกิจกรรม จัดเตรียมสื่อการเรียนการสอนให้มีความหลากหลาย เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน ดังนั้น เมื่อผู้เรียนได้เรียนรู้จากกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ด้วยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ผู้เรียนได้เรียนรู้ได้อย่างสนุกสนาน ได้พูดและแสดงท่าทางทำให้เกิดความเข้าใจในคำศัพท์ที่ได้เรียน และเมื่อเกิดความสนุกสนานก็จะทำให้มีความเข้าใจในคำศัพท์หรือประโยคเพิ่มมากขึ้น จึงทำให้มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ดารุณี คำมูล (2552 : 62) ได้ศึกษาความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ที่ได้รับการเรียนรู้ โดยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ของนักเรียน จำนวน 27 คน มีคะแนนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 81.48 ของนักเรียนทั้งหมด ไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 18.52 ของนักเรียนทั้งหมด โดยทุกคนมีคะแนนมากกว่า 30 คะแนน ซึ่งเกินครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็มคะแนนรวมของนักเรียนทั้งหมด เฉลี่ยร้อยละ 84.26 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด คือ นักเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 70 ขึ้นไป และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ฐานิสวรร กิจพิสิฐปริษา (2556 : 73-77) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาการเรียนรู้อำนาจของนักเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง หลังเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงให้เห็นว่าการสอนภาษาอังกฤษ โดยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางทำให้นักเรียนมีความสามารถด้านการฟัง-พูด อยู่ในระดับสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

4. เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียน โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง มีเจตคติโดยเฉลี่ย 4.20 อยู่ในระดับมากอาจเป็นเพราะใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ทำให้นักเรียนได้ขยับเคลื่อนไหวร่างกายตลอดเวลา ซึ่งเป็นสิ่งที่แปลกใหม่ และเหมาะสมกับช่วงวัยของนักเรียนที่ชื่นชอบการเคลื่อนไหว การแสดงออก จึงทำให้มีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริภรณ์ ศรีนาค (2550 : 59-64) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) กับวิธีการสอนตามแนวการสอนภาษา เพื่อการสื่อสารผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง กับวิธีการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีเจตคติต่อการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าวิธีการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Yakup, C. (2006 : 402-406) ที่ได้ศึกษาวัฒนธรรมของชาวตุรกีว่ามีผลต่อการสอนภาษาแบบ TPR หรือไม่ โดยศึกษากับนักเรียนชาวตุรกีอายุระหว่าง 11-16 ปี ในโรงเรียนเอกชนแห่งหนึ่งใช้เวลาสอนโดยวิธีแบบ TPR จำนวน 12 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ปรากฏว่านักเรียนให้การตอบรับเป็นอย่างดี สังเกตจากเวลาที่ครูขออาสาสมัคร มีนักเรียนจำนวนมากที่อยากออกมาส่งเพื่อน ๆ และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Haley, M. H. (1987 : 3295) ที่ได้ศึกษาผลการโต้ตอบทันที

และการใช้ท่าทางในการตอบสนอง ที่มีผลต่อความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ทักษะคิด แรงจูงใจ และความสนใจของนักเรียน ในประเทศสเปน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในบัลติมอร์ จำนวน 178 คน พบว่านักเรียนมีความสามารถ การพูดสูงขึ้น และการสอนแบบ TPR เป็นวิธีสอนที่ได้ผลดีในการสอนภาษาต่างประเทศ นั้นแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีความสุข สนุกสนานกับการเรียนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง และสามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนได้อีกด้วย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 ครูต้องวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละชั่วโมงให้ดี พร้อมกับเตรียมสื่อและอุปกรณ์ต่าง ๆ ให้พร้อม เพื่อบรรยากาศการเรียนจะได้ต่อเนื่องและสนุกสนาน

1.2 ครูควรมีการเสริมแรงให้กับนักเรียนอยู่เสมอ ในการทำกิจกรรม

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 วิธีสอนนี้ช่วยฝึกทักษะการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี ซึ่งจากผลการวิจัยในครั้งนี้ ทักษะการฟัง มีคะแนนเฉลี่ยมากกว่าทักษะการพูด

2.2 ควรนำวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ไปใช้กับนักเรียนในระดับชั้นอื่นที่ช่วงวัยใกล้เคียงกัน เช่น ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2-3

2.3 ควรนำวิธีสอนนี้ไปใช้กับการสอนในวิชาอื่น ๆ จะทำให้นักเรียนจดจำคำศัพท์ และประโยคในบทเรียนได้ดี และยังสร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้มีความสุขสนุกสนานมากยิ่งขึ้น

รายการอ้างอิง

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2541). *คู่มือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษ ระดับประถมศึกษา*

The Children's Response TPR and Beyond. กรุงเทพฯ: ครูสภาลาดพร้าว.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ :

โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

ฐานิศวรร กิจพิสิฐปรีชา. (2556). *การพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียนโดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง*.

วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สาขาวิชาภาษาอังกฤษ). บุรีรัมย์: มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.

ดารุณี คำมูล. (2552). *การศึกษาความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง*. รายงานการศึกษาอิสระ ศษ.ม. (สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน). ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

นพเก้า ณ พัทลุง. (2548). *การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา Teaching and Learning English at Elementary Education Level*. สงขลา: มหาวิทยาลัยทักษิณ.

บัญชา อึ้งสกุล. (2545). "การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ," *หลักการ ทักษะและการปฏิบัติ*. 5(7) : 53.

โรงเรียนบ้านโคกสูง. (2558). *ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปีการศึกษา 2558*. สุรินทร์: โรงเรียนบ้านโคกสูง.

ศศิรดา พันชัยภู. (2556). *การพัฒนาความสามารถทางการฟังและพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ด้วยวิธีสอนโดยการเล่าเรื่องแบบตอบสนองด้วยท่าทาง*. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. (สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- ศิริภรณ์ ศรีนาค. (2550). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) กับวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร. วิทยานิพนธ์ กศม. (สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน). ลพบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- สถาบันภาษาอังกฤษ กระทรวงศึกษาธิการ. (2558). คู่มือการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแนวใหม่. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.
- สิริวิภา จอกลบ. (2553). ทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง. รายงานการศึกษานิพนธ์ ศึกษ.ม. (สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน). ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2539). วิธีการสอนภาษาอังกฤษ. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อุดมลักษณ์ เนตรโกศล. (2556). การพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศม. (สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- Asher, J. (1979). *Learning Another Language Through Actions : The Complete Teacher's Guide Book* Los Gatos. California: Sky Oaks Publication.
- Haley, M. H. (1987). *A Study of the Effectiveness of Simultaneous Oral Production And the Total Physical Response Strategy on the Speaking Achievement, Attitude, Motivation and Interest of Level 1 Spanish*. Dissertation Abstracts International.
- Phillips, S. (2545). *กิจกรรมภาษาอังกฤษกับเด็ก = Young learners*. กรุงเทพฯ: หน้าต่างสู่โลกกว้าง.
- Yakup, C. (2006). *Turkish students acquiring English with TPR : A personal testimony*. Turkey: British Council.